

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2006-2007

20 DÉCEMBRE 2006

Projet de loi portant des dispositions diverses (II)

AMENDEMENTS

N° 1 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 1er

Supprimer cet article.

Justification

Cet article n'est pas à sa place dans une loi-programme, ni dans une loi portant des dispositions diverses (que le Conseil d'État assimile d'ailleurs à une loi-programme, cf. doc. 51-2760/002, p. 565), mais il doit faire l'objet d'une proposition de loi distincte.

La présence de cet article dans le projet à l'examen est inadmissible et a pour conséquence que son examen par le Parlement a lieu dans des conditions qui sont contraires tant à la lettre qu'à l'esprit de la Constitution.

Le Conseil d'État a déjà affirmé à de multiples reprises qu'une loi-programme a uniquement pour but de grouper toutes les mesures économiques, financières et sociales que commande la situation budgétaire, et que la (prétendue) nécessité d'adopter rapidement des dispositions dans d'autres matières ne peut en principe être admise pour justifier le recours au procédé des lois-programmes (voir entre autres doc. Chambre, 93-94, n° 1551/8; doc. Sénat, 94-95, n° 1218/1; doc. Chambre 95-96, n° 207/1, cités par Velaers, J., *De Grondwet en de Raad van State Afdeling Wetgeving*, Maklu 1999, p. 154, point 4).

Voir:

Documents du Sénat :

3-1989 - 2006/2007 :

N° 1: Projet transmis par la Chambre des représentants.

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 2006-2007

20 DECEMBER 2006

Wetsontwerp houdende diverse bepalingen (II)

AMENDEMENTEN

Nr. 1 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 1

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Dit artikel hoort niet thuis in een programmawet, noch in een wet houdende diverse bepalingen (welke door de Raad van State met een programmawet wordt gelijkgesteld, cf. doc. 51-2760/002, blz. 565), doch dient het voorwerp uit te maken van een afzonderlijk wetsvoorstel.

De opname van dit artikel in huidig ontwerp is onaanvaardbaar en heeft voor gevolg dat de parlementaire behandeling ervan gebeurt op voorwaarden die noch met de letter, noch met de geest van de Grondwet overeenstemmen.

De Raad van State heeft reeds bij herhaling gesteld dat een programmawet enkel tot doel heeft alle economische, financiële en sociale maatregelen te groeperen die door de budgettaire toestand worden gevraagd, en dat de (beweerde) noodzaak om bepalingen over andere aangelegenheden snel te doen aannemen in principe niet kan worden aanvaard ter rechtvaardiging van het werken met programmawetten (zo *inter alia* K 93-94, 1551/8, N; S 94-95, 1218/1, N; K 95-96, 207/1 G, geciteerd door Velaers, J., *De Grondwet en de Raad van State Afdeling Wetgeving*, Maklu 1999; blz. 154, randnr. 4).

Zie:

Stukken van de Senaat :

3-1989 - 2006/2007 :

Nr. 1: Ontwerp overgezonden door de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Depuis un an, le gouvernement s'évertue, avec beaucoup de mauvaise foi, à esquiver la critique du Conseil d'État selon laquelle la loi-programme ne devrait contenir que des dispositions budgétaires, en scindant cette loi-programme en un volet « loi-programme » et un volet « dispositions diverses ». Or, cette scission est purement formelle car le résultat est le même : des centaines d'articles qui n'ont pas le moindre lien avec les matières budgétaires, mais qui règlent des questions sociales essentielles, sont soumis au Parlement, qui est prié de les traiter en toute hâte, sans qu'aucun contrôle ou débat parlementaire sérieux puisse avoir lieu.

Le Conseil d'État assimile dès lors expressément les projets portant des dispositions diverses à des lois-programmes (*cf. doc. 51-2760/002, p. 565*).

Par extension, il en va de même pour la propension à recourir à des projets de loi portant des dispositions diverses, à plus forte raison lorsque, comme en l'espèce, l'intention sous-jacente est de contourner la critique précitée du Conseil d'État.

Dans ses avis concernant le projet l'examen, le Conseil d'État critique à nouveau sans ambages cette méthode de travail et regrette explicitement d'avoir à rendre un avis dans un délai ne dépassant pas cinq jours sur des projets traitant de matières aussi sensibles et complexes, ce qui empêche tout examen approfondi du projet. De plus, les modifications projetées sont contenues dans une loi-programme (le Conseil d'État désigne de la même manière les projets portant des dispositions diverses) comptant plusieurs centaines d'articles.

À cela s'ajoute que la demande d'examen de ces projets, qui invoque le bénéfice de l'urgence, est rédigée en des termes très généraux. De plus, il manque aussi une motivation portant sur chaque aspect particulier des projets. Pour certains aspects, le Conseil se demande même ce qui pourrait justifier l'urgence.

Ainsi qu'il a été relevé, le Conseil d'État est tenu, en vertu de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois coordonnées sur le Conseil d'État, de limiter son avis aux points les plus essentiels. Certaines dispositions de l'avant-projet ont trait à des droits et libertés fondamentaux que la Constitution charge en particulier le législateur de garantir, ou contiennent des innovations lourdes de conséquences. Dans les deux cas, ces dispositions devraient être soumises à un examen approfondi tant par les chambres législatives que par la section de législation. Elles ne devraient dès lors pas pouvoir figurer dans une loi-programme. La rapidité avec laquelle on travaille a des conséquences préjudiciables pour la qualité de la législation, ce qui nécessite d'ailleurs souvent d'adopter par la suite une législation dite de réparation.

De surcroît, cette manière de légiférer est anticonstitutionnelle.

En effet, l'article 36 de la Constitution dispose que le pouvoir législatif s'exerce collectivement par le Roi, la Chambre des représentants et le Sénat.

Cette égalité sur le plan du droit d'initiative législative et de la possibilité d'examiner et d'amender une proposition ou un projet ne connaît qu'une seule exception, qui figure à l'article 74 de la Constitution : le Sénat est exclu du principe d'égalité de participation au processus législatif pour l'octroi des naturalisations, pour les lois relatives à la responsabilité civile et pénale des ministres du Roi, pour les budgets et les comptes de l'État, sans préjudice du droit du Sénat de fixer chaque année sa propre dotation de fonctionnement, et pour la fixation du contingent de l'armée.

Sedert het laatste jaar heeft de regering de kritiek van de Raad van State dat de Programmawet enkel bedoeld is voor begrotingsbepalingen te kwader trouw trachten te ontduiken door de programmawet op te delen in een deel « programmawet » en een deel « diverse bepalingen ». Deze opdeling gebeurde evenwel louter formalistisch want het resultaat is hetzelfde : honderden artikelen die in de verste verte niets te maken hebben met begrotingsaangelegenheden, doch wel essentiële maatschappelijke kwesties regelen worden nu door het parlement gejaagd zonder dat enige ernstige parlementaire controle of debat mogelijk is.

De Raad van State stelt dan ook uitdrukkelijk de ontwerpen diverse bepalingen gelijk met programmawetten (*cf. doc. 51-2760/002, blz. 565*).

Hetzelfde geldt bij uitbreiding voor het werken met wetsontwerpen houdende diverse bepalingen, temeer wanneer zulks, zoals in deze, gebeurt met de bedoeling de hogervernoemde kritiek van de Raad van State te omzeilen.

Ook in haar adviezen met betrekking tot huidig ontwerp, herhaalt de Raad van State haar ondubbelzinnige kritiek op deze werkwijze en betreurt uitdrukkelijk dat haar over ontwerpen betreffende dermate gevoelige en complexe materies advies wordt gevraagd binnen een termijn van ten hoogste vijf dagen, waardoor elk grondig onderzoek van het ontwerp onmogelijk is, waar nog bijkomt dat de beoogde wijzigingen zijn opgenomen in een programmawet (de Raad van State noemt de ontwerpen houdende diverse bepalingen ook uitdrukkelijk zo) van meerdere honderden artikelen.

Daar komt bij dat het verzoek om spoedbehandeling van deze ontwerpen slechts zeer algemeen is opgesteld en een motivering ontbreekt die uitsluitend betrokken is op elk bijzonder aspect van de ontwerpen. Voor sommige aspecten ziet de Raad zelfs niet in waarom om spoedbehandeling zou worden verzocht.

Zoals is opgemerkt, is de Raad van State overeenkomstig artikel 84, § 3, eerste lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State verplicht zijn advies te beperken tot de meest essentiële punten. Sommige bepalingen van het voorontwerp hebben te maken met fundamentele rechten en vrijheden waarvan de naleving, krachtens de Grondwet in het bijzonder door de wetgever dient te worden gewaarborgd, of bevatten soms verregaande innovaties. Zowel de ene als de andere zouden aan een grondig onderzoek moeten worden onderworpen, zowel door de wetgevende kamers als door de afdeling wetgeving en zouden bijgevolg niet in een programmawet mogen worden opgenomen. De snelheid waarmee wordt gewerkt heeft nadelige gevolgen voor de kwaliteit van de wetgeving, wat trouwens naderhand vaak reparatiewetgeving nooddankelijk maakt.

Bovendien is dergelijke wijze van wetgeving ongrondwettig.

Iimmers bepaalt artikel 36 G.W. dat de federale wetgevende macht gezamenlijk wordt uitgeoefend door de Koning, de Kamer en de Senaat.

Deze gelijkheid inzake het wetgevend initiatief en inzake de mogelijkheid tot onderzoek en amendering van een voorstel of ontwerp kent slechts één uitzondering die terug te vinden is in artikel 74 G.W. : de Senaat wordt van het gelijkheidsbeginsel inzake deelname aan het wetgevend proces uitgesloten voor het verlenen van naturalisatie, de wetten betreffende de burgerrechte, en strafrechtelijke aansprakelijkheid van de Koning en van de ministers, de begrotingen en de rekeningen van de Staat, onvermindert het recht van de Senaat jaarlijks haar eigen werkingsdotatie vast te stellen, en het legercontingent.

Pour le surplus, le pouvoir législatif, en ce compris le droit d'examen et d'amendement, est exercé sur un pied d'égalité par la Chambre et le Sénat, ce qui se manifeste de deux manières. D'une part, la Constitution prévoit qu'une série de matières doivent être traitées selon la procédure bicamérale obligatoire (article 77 de la Constitution). D'autre part, le Sénat dispose, pour les autres matières, d'un droit d'évocation qui lui permet d'examiner sur un pied d'égalité avec la Chambre les projets transmis en application de l'article 78 de la Constitution, pourvu qu'au moins quinze de ses membres en fassent la demande.

En ayant recours à la technique de la loi-programme et de la loi portant des dispositions diverses, que le Conseil d'État assimile à une loi-programme, le Roi, en tant que branche du pouvoir législatif, respecte certes formellement l'obligation contenue à l'article 75, alinéa 2, de la Constitution, mais cette obligation exige plus qu'un simple formalisme.

En déposant à la Chambre des projets réglant une matière bicamérale optionnelle et en les transmettant ensuite au Sénat, le Roi ne fait en effet qu'accomplir son devoir, alors que pour les projets soumis à la procédure bicamérale obligatoire, la Constitution lui laisse le choix de les déposer soit à la Chambre, soit au Sénat.

Cette pratique suppose toutefois que l'examen des textes puisse avoir lieu d'une manière identique au sein des deux Chambres, ce qui n'est pas le cas : alors que la chambre dispose de plusieurs semaines pour examiner les quelque 1 500 articles, le Sénat ne dispose pour sa part que de 72 heures. Celui-ci se trouve ainsi dans l'impossibilité de fait d'accomplir sérieusement la tâche législative qui lui est attribuée par l'article 36 de la Constitution. Cette inégalité de traitement est contraire à l'intention du constituant.

De plus, tant la loi-programme que la loi portant des dispositions diverses contiennent de multiples modifications qui sont apportées à des articles de loi régissant les droits fondamentaux des citoyens. Or, ceux-ci doivent avoir l'assurance que les membres des chambres législatives, qui représentent la Nation, sont en mesure de protéger leurs droits fondamentaux de manière appropriée dans le cadre du travail législatif.

Or, en l'espèce, au moins une des deux Chambres en est empêchée dans les faits. Le citoyen, qui est en droit d'attendre du législateur une protection adéquate et qualitativement suffisante de ses droits fondamentaux, est donc lésé dans ses droits fondamentaux. En effet, si des modifications massives et rapides, des corrections et des suppressions successives de règles juridiques adaptées ne peuvent déjà plus être examinées par au moins une des Chambres législatives, comment ces règles pourront-elles être suffisamment prévisibles et accessibles pour le citoyen individuel ?

La Cour européenne des droits de l'homme s'est ralliée à ce point de vue et cela fait longtemps qu'elle a intégré dans la Convention européenne des droits de l'homme quelques exigences qualitatives auxquelles la législation doit satisfaire. La Cour parle à cet égard de l'exigence de prévisibilité et d'accessibilité de la loi. Ces exigences forment ensemble un volet du principe de sécurité juridique (Popelier, P., « *Behoorlijke wetgeving in de rechtspraak van het Europees Hof voor de rechten van de Mens* », T.V.W., 2003, 126).

La Cour considère que ce principe de sécurité juridique est inhérent à la Convention, étant entendu qu'il ne s'agit pas uniquement de l'aspect objectif, mais aussi de sa concrétisation subjective, à savoir le principe de confiance, qui requiert le respect des attentes légitimes (Cour des droits de l'homme, Ogis-Institut Stanislas, Ogec St. Pie X et Blanche de Castilles et consorts/France, 27 mai 2004; Cour des droits de l'homme, Kjartan Assmundsson/Islande, 12 octobre 2004).

Voor het overige geldt inzake het uitoefenen van de wetgevende macht, daarin begrepen het onderzoek en het amenderingsrecht, de gelijkgerechtigheid van zowel Kamer als Senaat die zich toont in twee vormen. Enerzijds voorziet de grondwet in een aantal aangelegenheden die verplicht bicamerale dienen te worden behandeld (artikel 77 G.W.), anderzijds beschikt de Senaat voor de andere aangelegenheden over een evocatierecht dat haar het recht geeft op gelijke wijze als de Kamer het op basis van artikel 78 G.W. overgezonden ontwerp te onderzoeken, wanneer minstens vijftien van zijn leden hierom verzoeken.

Door de techniek van de Programmawet, en de daarmee door de Raad van State gelijkgestelde techniek van de Wet diverse bepalingen te hanteren, beantwoordt de Koning als één der wetgevende machten wel formeel aan de verplichting vervat in artikel 75, alinea 2 G.W., doch deze techniek vergt meer dan een louter formalisme.

Door wetten die een optioneel bicamerale materie regelen in te dienen in de Kamer en daarna over te zenden aan de Senaat, vervult de Koning immers enkel zijn plicht, terwijl de Grondwet hem de keuze laat verplicht bicamerale ontwerpen ofwel in te dienen in de Kamer ofwel in de Senaat.

Evenwel veronderstelt deze praktijk dat het onderzoek in beide Kamers op gelijke wijze kan gevoerd worden, hetgeen niet het geval is : terwijl de Kamer enkele weken krijgt om de bij benadering 1 500 artikelen te onderzoeken, wordt aan de Senaat slechts 72 uur toegekend. Dit stelt de Senaat in de feitelijke onmogelijkheid de haar door artikel 36 G.W. opgedragen wetgevende taak ernstig uit te voeren, hetgeen neerkomt op een ongelijke behandeling die strijdig is met de bedoeling van de Grondwetgever.

Bovendien bevatten zowel de programmawet als de Wet diverse bepalingen talrijke wijzigingen aan wetsartikelen die de grondrechten van de burgers regelen. Deze burgers dienen erop te kunnen rekenen dat de leden van de wetgevende Kamers, die de Natie vertegenwoordigen, in staat worden gesteld op een deugdelijke wijze hun grondrechten te beschermen bij het wetgevend werk.

Dit wordt *in casu* voor minstens één van beide kamers feitelijk onmogelijk gemaakt. De burger, die van de Wetgever een afdoende en kwalitatief voldoende bescherming van zijn grondrechten mag verwachten, wordt aldus in zijn grondrechten geschaad. Immers, wanneer massale en snelle wijzigingen, opeenvolgende verbeteringen en schrappingen van aangepaste rechtsregels zelfs al niet meer voor onderzoek toegankelijk zijn voor minstens één der wetgevende kamers, hoe kunnen deze regels dan voldoende voorzienbaar en toegankelijk zijn voor de individuele burger ?

Dergelijke zienswijze is bijgetreden door het Europees Hof voor de Rechten van de mens, dat reeds een lange tijd in het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens enkele kwaliteitseisen incorporeert waaraan wetgeving moet voldoen. Het Hof spreekt in dat verband over de vereiste van voorzienbaarheid en toegankelijkheid van de wet. Die eisen vormen samen een onderdeel van het rechtszekerheidsbeginsel (Popelier, P., « *Behoorlijke wetgeving in de rechtspraak van het Europees Hof voor de rechten van de Mens* », T.V.W., 2003, 126).

Dit rechtszekerheidsbeginsel noemt het Hof inherent aan het Verdrag, waarbij het niet alleen gaat om het objectieve aspect, maar ook om de subjectieve invulling ervan, met name het vertrouwensbeginsel, dat de eerbiediging van legitieme verwachtingen vereist (Hof Mensenrechten, Ogis-Institut Stanislas, Ogec St. Pie X en Blanche de castilles e.a. t. Frankrijk, 27 mei 2004; Hof Mensenrechten, Kjartan Assmundsson t. IJsland, 12 oktober 2004.)

Lorsque le législateur crée un cadre réglementaire qui régit, voire limite, le cas échéant, les droits fondamentaux du citoyen, celui-ci peut attendre de ce travail législatif qu'il soit le résultat d'un examen minutieux et d'une mise en balance des intérêts en présence. La Cour confirme qu'elle peut vérifier si une ingérence importante dans les droits fondamentaux comporte des garanties suffisantes d'une mise en balance des intérêts, laquelle doit être opérée en premier lieu dans le cadre d'un débat législatif (Popelier, P., « *Behoorlijke wetgeving in de rechtspraak van het Europees Hof voor de rechten van de Mens* », T.V.W., 2003, 144).

Le recours à la technique des lois-programmes et des lois portant des dispositions diverses a cependant pour effet de frustrer le citoyen dans cette attente pourtant légitime : vu les délais impartis, la Chambre dispose à peine du temps suffisant pour mener un débat sérieux, tandis que le Sénat, qui est pourtant compétent sur un pied d'égalité, n'est absolument pas en mesure d'exercer la fonction d'examen et de contrôle qui lui est conférée par la Constitution.

La méthode suivie pour « légiférer » est donc contraire non seulement aux règles constitutionnelles relatives à l'exercice du pouvoir législatif, mais aussi au titre II de la Constitution relatif aux droits et libertés, en ce qu'elle porte atteinte au concept de « loi » que requièrent ces dispositions.

N° 2 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 2

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 3 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 3

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 4 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 4

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Wanneer de Wetgever een regelgevend kader creëert dat zijn grondrechten regelt en desgevallend zelfs beperkt, mag de burger verwachten dat dit wetgevend werk het resultaat is van een zorgvuldig onderzoek en afweging van belangen. Het Hof bevestigt dat het vermag na te gaan of een ingrijpende maatregel in de grondrechten wel voldoende waarborgen inhoudt voor een afweging van belangen, die in de eerste plaats moet gebeuren in het kader van een wetgevend debat (Popelier, P., « *Behoorlijke wetgeving in de rechtspraak van het Europees Hof voor de rechten van de Mens* », T.V.W., 2004, 144).

Door de techniek van de programmawetten en de wetten diverse bepalingen wordt de burger evenwel gefrustreerd in deze nochtans rechtmatige verwachting : door de opgelegde tijdsdruk is er ternauwernood een ernstig debat mogelijk in de Kamer, terwijl de nochtans gelijkelijk bevoegde Senaat haar grondwettelijke onderzoeks- en controlefunctie helemaal niet kan uitoefenen.

De gevolgde « wetgevende » methode is derhalve strijdig niet alleen met de in de Grondwet vastgestelde regelen voor de uitoefening van de wetgevende macht, maar tevens met titel II van de Grondwet « Rechten en Vrijheden » door het aldaar vereiste « wetsbegrip » te schenden.

Nr. 2 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 2

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 3 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 3

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 4 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 4

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

N° 5 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 5

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 6 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 6

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 7 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 7

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 8 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 8

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 9 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 9

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nr. 5 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 5

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 6 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 6

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 7 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 7

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 8 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 8

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 9 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 9

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

N° 10 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 10

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 11 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 11

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 12 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 12

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 13 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 13

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 14 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 14

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nr. 10 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 10

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 11 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 11

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 12 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 12

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 13 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 13

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 14 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 14

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

N° 15 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 15

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 16 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 16

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 17 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 17

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 18 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 18

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 19 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 19

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nr. 15 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 15

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 16 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 16

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 17 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 17

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 18 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 18

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 19 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 19

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

N° 20 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 20

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 21 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 21

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 22 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 22

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 23 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 23

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 24 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 24

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nr. 20 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 20

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 21 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 21

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 22 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 22

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 23 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 23

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 24 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 24

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

N° 25 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 25

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 26 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 26

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 27 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 27

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 28 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 28

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 29 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 29

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nr. 25 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 25

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 26 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 26

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 27 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 27

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 28 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 28

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 29 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 29

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

N° 30 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 30

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 31 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 31

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 32 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 32

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 33 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 33

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 34 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 34

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nr. 30 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 30

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 31 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 31

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 32 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 32

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 33 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 33

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 34 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 34

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nº 35 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 35

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nº 36 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 36

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nº 37 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 37

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nº 38 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 38

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nº 39 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 39

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nr. 35 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 35

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 36 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 36

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 37 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 37

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 38 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 38

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 39 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 39

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

N° 40 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 40

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 41 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 41

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 42 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 42

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 43 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 43

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 44 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 44

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nr. 40 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 40

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 41 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 41

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 42 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 42

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 43 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 43

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 44 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 44

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

N° 45 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 45

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 46 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 46

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 47 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 47

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 48 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 48

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 49 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 49

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nr. 45 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 45

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 46 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 46

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 47 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 47

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 48 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 48

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 49 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 49

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

N° 50 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 50

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 51 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 51

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 52 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 52

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 53 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 53

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 54 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 54

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nr. 50 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 50

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 51 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 51

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 52 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 52

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 53 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 53

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 54 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 54

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nº 55 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 55

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nº 56 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 56

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nº 57 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 57

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nº 58 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 58

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nº 59 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 59

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nr. 55 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 55

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 56 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 56

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 57 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 57

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 58 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 58

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 59 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 59

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

N° 60 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 60

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 61 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 61

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 62 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 62

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 63 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 63

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 64 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 64

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nr. 60 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 60

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 61 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 61

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 62 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 62

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 63 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 63

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 64 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 64

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

N° 65 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 65

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 66 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 66

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 67 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 67

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 68 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 68

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 69 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 69

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nr. 65 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 65

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 66 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 66

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 67 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 67

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 68 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 68

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 69 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 69

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

N° 70 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 70

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 71 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 71

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 72 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 72

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 73 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 73

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 74 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 74

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nr. 70 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 70

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 71 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 71

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 72 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 72

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 73 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 73

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 74 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 74

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nº 75 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 75

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nº 76 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 76

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nº 77 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 77

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nº 78 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 78

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nº 79 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 79

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nr. 75 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 75

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 76 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 76

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 77 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 77

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 78 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 78

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 79 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 79

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

N° 80 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 80

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 81 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 81

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 82 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 82

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 83 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 83

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 84 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 84

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nr. 80 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 80

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 81 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 81

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 82 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 82

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 83 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 83

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 84 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 84

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nº 85 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 85

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nº 86 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 86

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nº 87 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 87

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nº 88 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 88

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nº 89 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 89

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nr. 85 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 85

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 86 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 86

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 87 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 87

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 88 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 88

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 89 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 89

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nº 90 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 90

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nº 91 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 91

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nº 92 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 92

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nº 93 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 93

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nº 94 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 94

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nr. 90 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 90

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 91 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 91

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 92 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 92

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 93 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 93

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 94 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 94

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nº 95 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 95

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nº 96 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 96

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nº 97 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 97

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nº 98 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 98

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nº 99 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 99

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nr. 95 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 95

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 96 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 96

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 97 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 97

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 98 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 98

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 99 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 99

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

N° 100 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 100

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 101 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 101

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 102 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 102

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 103 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 103

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 104 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 104

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nr. 100 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 100

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 101 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 101

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 102 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 102

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 103 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 103

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 104 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 104

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

N° 105 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 105

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 106 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 106

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 107 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 107

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 108 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 108

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

N° 109 DE M. HUGO VANDENBERGHE

Art. 109

Supprimer cet article.

Justification

Voir la justification de l'amendement n° 1.

Nr. 105 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 105

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 106 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 106

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 107 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 107

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 108 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 108

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nr. 109 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

Art. 109

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Zelfde verantwoording als bij amendement nr. 1.

Nº 110 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 2)

Art. 2

Dans l'article 28octies, § 4, proposé, insérer, après les mots «Les personnes auxquelles la notification a été adressée», les mots «et toutes les personnes qui justifient d'un intérêt au sens de l'article 17 du Code judiciaire».

Justification

L'actuel article 28octies, § 4, en projet, prévoit que seules les personnes auxquelles le procureur du Roi a notifié sa décision, telles qu'elles sont définies et énumérées à l'article 28octies, § 3, en projet, peuvent saisir la chambre des mises en accusation pour faire appel de cette décision.

Cette possibilité n'est pas offerte aux personnes qui n'ont pas reçu une telle notification.

Aucune justification objective et raisonnable n'est avancée à l'appui de cette différence de traitement, qui ne semble pas non plus correspondre à l'intention du législateur.

Le présent amendement comble cette lacune en ouvrant le recours à toute autre personne justifiant d'un intérêt valable au sens de l'article 17 du Code judiciaire.

Nº 111 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 3)

Art. 3

Dans l'article 61sexies, § 4, proposé, insérer, après les mots «Les personnes auxquelles la notification a été adressée», les mots «et toutes les personnes qui justifient d'un intérêt au sens de l'article 17 du Code judiciaire».

Justification

L'actuel article 61sexies, § 4, en projet, prévoit que seules les personnes auxquelles le procureur du Roi a notifié sa décision, telles qu'elles sont définies et énumérées à l'article 28octies, § 3, en projet, peuvent saisir la chambre des mises en accusation pour faire appel de cette décision.

Cette possibilité n'est pas offerte aux personnes qui n'ont pas reçu une telle notification.

Aucune justification objective et raisonnable n'est avancée à l'appui de cette différence de traitement, qui ne semble pas non plus correspondre à l'intention du législateur.

Le présent amendement comble cette lacune en ouvrant le recours à toute autre personne justifiant d'un intérêt valable au sens de l'article 17 du Code judiciaire.

Nr. 110 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 2)

Art. 2

In het voorgestelde artikel 28octies, § 4, na de woorden «de personen aan wie de kennisgeving werd gericht» de woorden «en alle personen die doen blyken van een belang in de zin van artikel 17 van het Ger.W.» invoegen.

Verantwoording

Het huidig ontworpen artikel 28octies, § 4 voorziet dat enkel de personen aan wie de procureur des Konings kennis heeft gegeven van zijn beslissing, zoals bepaald en opgesomd in het ontworpen artikel 28octies, § 3, zich tot de Kamer van Inbeschuldigingstelling kunnen wenden om tegen deze beslissing beroep aan te tekenen.

De personen die geen dergelijke kennisgeving kregen, kunnen dat niet.

Er wordt geen objectieve en redelijke verantwoording aangebracht voor dit verschil in behandeling, dat ook niet de bedoeling van de wetgever geweest lijkt te zijn.

Het amendement komt hieraan tegemoet door het beroep ook open te stellen voor alle ander personen die laten blijken van een geldig belang in de zin van artikel 17 van het Ger.W.

Nr. 111 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 3)

Art. 3

In het voorgestelde artikel 61sexies, § 4 na de woorden «de personen aan wie de kennisgeving werd gericht» de woorden «en alle personen die doen blyken van een belang in de zin van artikel 17 van het Ger.W.» invoegen.

Verantwoording

Het huidig ontworpen artikel 61sexies, § 4 voorziet dat enkel de personen aan wie de procureur des Konings kennis heeft gegeven van zijn beslissing, zoals bepaald en opgesomd in het ontworpen artikel 28octies, § 3, zich tot de Kamer van Inbeschuldigingstelling kunnen wenden om tegen deze beslissing beroep aan te tekenen.

De personen die geen dergelijke kennisgeving kregen, kunnen dat niet.

Er wordt geen objectieve en redelijke verantwoording aangebracht voor dit verschil in behandeling, dat ook niet de bedoeling van de wetgever geweest lijkt te zijn.

Het amendement komt hieraan tegemoet door het beroep ook open te stellen voor alle andere personen die laten blijken van een geldig belang in de zin van artikel 17 van het Ger.W.

N° 112 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 3)

Art. 3

Dans l'article 61sexies, § 4, proposé, remplacer le mot «et» par une virgule, avant les mots «les personnes auxquelles la notification a été adressée».

Justification

Il s'agit d'une correction linguistique qui s'impose dans l'hypothèse où la correction de l'article 61sexies, proposée par l'amendement n° 111 de l'auteur, serait acceptée.

N° 113 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 3)

Art. 3bis

Insérer un article 3bis (nouveau), rédigé comme suit :

«Art. 3bis. — Dans l'intitulé de la loi du 26 mars 2003, le mot «biens» est remplacé par les mots «avoirs patrimoniaux».

Justification

Ainsi que l'a fait remarquer le service d'Évaluation de la législation du Sénat, le projet remplace, dans la loi du 26 mars 2003, la notion de «biens» par celle d'«avoirs patrimoniaux», mais néglige de faire de même dans l'intitulé de la loi.

Le présent amendement vise à combler cette lacune.

N° 114 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 6)

Art. 6

Dans le texte néerlandais du § 3, 1°, alinéa 2, de cet article, remplacer le mot «mandatarissen» par le mot «lasthebbers».

Justification

Il s'agit d'une correction technique, dont la nécessité a d'ailleurs déjà été soulignée par le service d'Évaluation de la législation.

Nr. 112 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 3)

Art. 3

In het voorgestelde artikel 61sexies, § 4, het woord «en» voor de woorden «de personen aan wie de kennisgeving werd gericht» vervangen door een komma.

Verantwoording

Het betreft een taalkundige correctie welke zich opdringt indien de correctie van artikel 61sexies conform het amendement nr. 111 van indiner zou worden aanvaard.

Nr. 113 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 3)

Art. 3bis

Een artikel 2bis (nieuw) invoegen, luidende :

«Art. 3bis. — In het opschrift van de wet van 26 maart 2003 wordt het woord «goederen» vervangen door het woord «vermogensbestanddelen».

Verantwoording

Zoals opgemerkt door de dienst Wetsevaluatie van de Senaat, vervangt het ontwerp in de wet van 26 maart 2003 het begrip «goederen» door het begrip «vermogensbestanddelen», doch laat het na dit ook in het opschrift van de wet te doen.

Het amendement komt tegemoet aan deze lacune.

Nr. 114 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 6)

Art. 6

In § 3, 1°, tweede lid van de tekst, het woord «mandatarissen» vervangen door het woord «lasthebbers».

Verantwoording

Het betreft een technische correctie, welke trouwens reeds werd aangestipt door de dienst wetsevaluatie.

N° 115 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 20)

Art. 21bis (nouveau)

Insérer un article 21bis nouveau, libellé comme suit :

« Art. 21bis. — À l'article 16bis, § 2, le mot « biens » est chaque fois remplacé par les mots « avoirs patrimoniaux »

Justification

Comme l'a fait remarquer le Service d'évaluation de la législation du Sénat, le projet remplace, dans la loi du 26 mars 2003, la notion de « biens » par celle d'« avoirs patrimoniaux » mais néglige de faire de même à l'article 16bis, § 2, de la loi.

Le présent amendement vise à combler cette lacune.

N° 116 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 22)

Art. 22bis (nouveau)

Insérer un article 22bis nouveau, libellé comme suit :

« Art. 22bis. — Dans le texte néerlandais de l'article 18 de la loi du 26 mars 2003, le mot « liet » est remplacé par le mot « Het » »

Justification

Comme l'a fait remarquer le Service d'évaluation de la législation du Sénat, il s'agit, en l'espèce, d'une faute d'impression dont la correction se fait manifestement attendre depuis déjà quatre ans.

Il s'agit d'une correction purement technique.

N° 117 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 32)

Art. 32

Au § 2, alinéa 1er, de cet article, insérer, dans le texte néerlandais, après le mot « overeenkomstig », les mots « de bepalingen van deze wet ».

Justification

Il s'agit d'une correction technique suggérée par le Service d'évaluation de la législation du Sénat.

Nr. 115 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 20)

Art. 21bis

Een artikel 21bis (nieuw) invoegen, luidende :

« Art. 21bis. — In het artikel 16bis, § 2, wordt het woord « goederen » telkens vervangen door het woord « vermogensbestanddelen ».

Verantwoording

Zoals opgemerkt door de dienst Wetsevaluatie van de senaat, vervangt het ontwerp in de wet van 26 maart 2003 het begrip « goederen » door het begrip « vermogensbestanddelen », doch laat het na dit ook in het artikel 16bis, § 2 van de wet te doen.

Het amendement komt tegemoet aan deze lacune.

Nr. 116 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 22)

Art. 22bis

Een artikel 22bis (nieuw) invoegen, luidende :

« Art. 22bis. — In het artikel 18 van de wet van 26 maart 2006 wordt het woord « liet » vervangen door het woord « Het ».

Verantwoording

Zoals opgemerkt door de dienst Wetsevaluatie van de Senaat, betreft het hier een zetfout welke kennelijk reeds vier jaar op correctie wacht.

Het betreft een louter technische correctie.

Nr. 117 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 32)

Art. 32

In § 2, eerste lid, na het woord « overeenkomstig » de woorden « de bepalingen van deze wet » invoegen.

Verantwoording

Het betreft een technische correctie gesuggereerd door de dienst wetsevaluatie.

N° 118 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 32)

Art. 32

Au § 4, alinéa 5, de cet article, remplacer, dans le texte français, les mots «en unique» par les mots «en premier et dernier ressort».

Justification

Il s'agit d'une correction technique suggérée par le Service d'évaluation de la législation du Sénat.

N° 119 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 82)

Art. 82

À l'alinéa 1er, 1°, de cet article, remplacer les mots «aux tribunaux de première instance» par les mots «au tribunal de première instance».

Justification

Il s'agit d'une correction linguistique suggérée par le Service d'évaluation de la législation du Sénat.

N° 120 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 6)

Art. 6

À cet article, qui modifie l'article 3 de la loi du 26 mars 2003 portant création d'un Organe central pour la saisie et la confiscation et portant des dispositions sur la gestion à valeur des biens saisis et sur l'exécution de certaines sanctions patrimoniales, apporter les modifications suivantes :

A) remplacer le § 4 par la disposition suivante :

«§ 4. Des actes de gestion frappant les biens saisis ne sont possibles qu'après concertation entre l'Organe central et le magistrat instrumentant.

Le greffier répond de la gestion des pièces à conviction, tandis que l'Organe central se charge de la gestion des biens dont le juge peut ordonner la confiscation.

Nr. 118 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 32)

Art. 32

In het vijfde lid van § 4, in de Franse tekst, de woorden «en unique» vervangen door de woorden «en premier et dernier ressort».

Verantwoording

Het betreft een technische correctie gesuggereerd door de dienst wetsevaluatie.

Nr. 119 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 82)

Art. 82

In het eerste lid, 1°, de woorden «rechbanken van eerste aanleg» vervangen door «rechbank van eerste aanleg».

Verantwoording

Het betreft een taalkundige correctie gesuggereerd door de dienst wetsevaluatie.

Nr. 120 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 6)

Art. 6

In dit artikel, dat artikel 3 van de Wet van 26 maart 2003 houdende oprichting van een Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring en houdende bepalingen inzake het waardevast beheer van in beslag genomen goederen en de uitvoering van bepaalde vermogenssancties wijzigt, de volgende wijzigingen aanbrengen :

A) § 4 vervangen als volgt :

«§ 4. Daden van beheer ten aanzien van de in beslag genomen goederen zijn slechts mogelijk na overleg tussen het Centraal orgaan en de behandelende magistraat.

De griffier staat in voor het beheer van de overtuigingsstukken, terwijl het Centraal Orgaan instaat voor het beheer van de goederen waarvan de rechter de verbeurdverklaring kan bevelen.

Si ces biens risquent de se déprécier, le procureur du Roi en est informé et peut prendre les mesures indiquées à l'article 6, § 2 de cette loi.

Le collège des procureurs généraux pourra établir de plus amples directives pour régler la gestion des biens conservés en nature. »

B) Dans le § 4, qui devient le § 5, supprimer le mot « mentionnées ».

Justification

A) Comme le fait observer à juste titre le Conseil d'État, le texte ne permet pas de déterminer le rôle précis que joue l'Organe central dans la gestion des biens conservés en nature. Le présent amendement habilite le collège des procureurs généraux à fixer de plus amples règles.

B) Seule cette modification permet à la disposition d'avoir quelque signification.

N° 121 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 12)

Art. 12

À cet article, apporter les modifications suivantes :

A) À l'alinéa 1er, qui modifie l'article 10 de la loi du 26 mars 2003 portant création d'un Organe central pour la saisie et la confiscation et portant des dispositions sur la gestion à valeur des biens saisis et sur l'exécution de certaines sanctions patrimoniales, remplacer le mot « mandataire » par le mot « vendeur ».

B) À l'alinéa 2, remplacer les mots « autre mandataire » par les mots « agent immobilier agréé ».

C) À l'alinéa 3, remplacer les mots « son mandataire » par les mots « le vendeur ou agent immobilier désigné ».

Justification

L'article manque en droit puisque l'Organe central n'a pas la personnalité juridique et ne peut donc pas non plus avoir de mandataire. Comme le fait observer à juste titre le Conseil d'État, il s'agit d'un mandataire de l'État en tant que tel. Les modifications apportent des précisions sur les qualités et titres dont doit disposer ce « mandataire ».

Dreigen deze goederen hun waarde te verliezen, wordt de procureur des Konings hiervan ingelicht die de maatregelen ken nemend vermeld in artikel 6, § 2 van deze wet.

Het college van procureurs-generaal kan nadere richtlijnen stellen om het beheer van in natura bewaarde goederen te regelen. »

B) In § 4, die § 5 wordt, het woord « vermeld » schrappen.

Verantwoording

A) Zoals de Raad van State terecht opmerkt kan uit de tekst niet opgemaakt worden welke rol het Centraal orgaan precies vervult in het beheer van de in natura bewaarde goederen. Door dit amendement wordt aan het college van procureurs-generaal de bevoegdheid gegeven nadere regels vast te stellen.

B) Slechts door deze wijziging krijgt de bepaling enige zin.

Nr. 121 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 12)

Art. 12

In dit artikel de volgende wijzigingen aanbrengen :

A) In het eerste lid van dit artikel, dat artikel 10 van de Wet van 26 maart 2003 houdende oprichting van een Centraal Orgaan voor de Inbeslagname en de Verbeurdverklaring en houdende bepalingen inzake het waardevast beheer van in beslag genomen goederen en de uitvoering van bepaalde vermogenssancties wijzigt, het woord « lasthebber » vervangen door « verkoper ».

B) In het tweede lid, de woorden « andere lasthebber » vervangen door « erkende vastgoedmaker ».

C) In het derde lid, de woorden « zijn lasthebber » vervangen door « de aangeduide verkoper of vastgoedmakelaar ».

Verantwoording

Het artikel faalt naar recht vermits het Centraal Orgaan geen rechtspersoonlijkheid heeft en dus ook geen lasthebber kan hebben. Zoals de Raad van State opmerkt gaat het om een lasthebber van de Staat als dusdanig. De wijzigingen brengen duidelijkheid in de kwaliteiten en hoedanigheden waarover deze « lasthebber » dient te beschikken.

N° 122 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 21)

Art. 21

À cet article, qui modifie l'article 16 de la loi du 26 mars 2003 portant création d'un Organe central pour la saisie et la confiscation et portant des dispositions sur la gestion à valeur des biens saisis et l'exécution de certaines sanctions patrimoniales, supprimer les mots «ou au juge d'instruction».

Justification

Comme le fait observer à juste titre le Conseil d'État, il est impossible de savoir précisément quelle compétence le juge d'instruction a en matière de confiscation. En effet, cette mesure est prononcée par le juge de fond à la demande du ministère public (article 197, alinéa 1er, C. inst. cr.).

N° 123 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 28)

Art. 28

À cet article, supprimer le membre de phrase «et des recours en cas de saisie desdits véhicules conformément à l'article 21, § 4, de la même loi».

Justification

En dépit de la demande du Conseil d'État, le gouvernement ne justifie pas de manière concluante la soustraction du justiciable à son juge naturel en matière de saisie. Alors qu'en principe, c'est la Chambre des mises en accusation qui est compétente, c'est à présent, à titre exceptionnel, le juge de police. En établissant une distinction entre une saisie d'un véhicule après une infraction à la loi sur les assurances et après tous les autres délits commis avec ce véhicule ou dont ce véhicule fait l'objet, en ce qui concerne le tribunal compétent, les auteurs enfreignent le principe d'égalité. En effet, la protection juridique n'est pas la même devant les deux juridictions.

N° 124 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 32)

Art. 32

Dans cet article, qui remplace l'article 21 de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs, modifié par la loi du 19 mars 2003, apporter les modifications suivantes :

Nr. 122 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 21)

Art. 21

In dit artikel, dat artikel 16 van de wet van 26 maart 2003 houdende oprichting van een Centraal Orgaan voor de Inbeslagneming en de Verbeurdverklaring en houdende bepalingen inzake het waardevast beheer van in beslag genomen goederen en de uitvoering van bepaalde vermogenssancties wijzigt, de woorden «of aan de onderzoeksrechter» doen vervallen.

Verantwoording

Zoals de Raad van State opmerkt is het totaal niet duidelijk welke bevoegdheid de onderzoeksrechter heeft in verband met verbeurdverklaring. Deze maatregel wordt immers uitgesproken door de bodemrechter op verzoek van het openbaar ministerie (artikel 197 eerste lid W.Sv.)

Nr. 123 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 28)

Art. 28

In dit artikel, de zinsnede «en van het rechtsmiddel bedoeld in artikel 21, § 4 van dezelfde wet, in geval van inbeslagneming van deze voertuigen» doen vervallen.

Verantwoording

Ondanks de vraag van de Raad van State geeft de regering geen afdoende motivering voor het onttrekken van de rechtsonderhorige aan zijn natuurlijke rechter inzake beslag. Normaal is de Kamer van Inbeschuldigingstelling bevoegd, doch nu uitzonderlijk de politierechter. Door een onderscheid te maken tussen een inbeslagname van een voertuig na inbreuk op de verzekeringswet en na alle andere misdrijven met dit voertuig of waarvan dit voertuig het voorwerp uitmaakt, wat betreft de bevoegde rechbank, maken indieners een inbreuk op het gelijkheidsbeginsel. De rechtsbescherming voor beide gerechten is immers niet dezelfde.

Nr. 124 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 32)

Art. 32

In dit artikel, dat artikel 21 van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, gewijzigd bij de wet van 19 maart 2003, vervangt, de volgende wijzigingen aanbrengen :

A) au § 3, insérer entre les mots « Roi » et « le » le membre de phrase suivant :

«, et pour autant que sa prolongation ne soit pas requise pour la poursuite de l'information ou de l'instruction, »

B) supprimer le § 4.

Justification

A) La question, également formulée par le Conseil d'État, se pose de savoir s'il n'est pas excessif d'imposer le recours à la procédure prévue par les articles 28octies et 61sexies lorsque la saisie dure plus de trente jours.

Ainsi, il se pourrait que les besoins de l'information ou de l'instruction imposent de maintenir la saisie du véhicule. C'est du reste l'explication qui a été donnée dans l'exposé des motifs de l'avant-projet examiné dans l'avis précité 40.434/2, qui a été émis par la section de législation du Conseil d'État.

L'amendement entend rencontrer cette critique et maintenir le bien saisi dans son état initial, dans l'intérêt de l'enquête, pour autant que cela s'avère nécessaire.

B) Comme pour l'article 28 du projet, le paragraphe visé concerne la compétence du tribunal de police en matière de saisie pratiquée sur des véhicules non assurés. Une telle compétence exceptionnelle est contraire au principe d'égalité, comme l'a indiqué le Conseil d'État.

N° 125 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 33)

Art. 33

Remplacer le 2° de l'article 24, proposé, de la loi du 21 novembre 1989 relative à l'assurance obligatoire de la responsabilité en matière de véhicules automoteurs, par la disposition suivante :

« 2° pour autant que l'auteur soit le propriétaire du véhicule, en ordonner la confiscation. Il peut également être procédé à la confiscation lorsque l'auteur demeure inconnu. »

Justification

Le 2° permet d'ordonner la confiscation du véhicule « même s'il n'est pas la propriété du condamné ».

Selon le Conseil d'État, cette disposition pose problème. En effet, de deux choses l'une :

— soit le propriétaire du véhicule n'a commis aucune infraction. Tel sera le cas si son véhicule a été volé. Dans ce cas, il faut le lui restituer ou le restituer à sa compagnie d'assurances et non le confisquer;

A) in § 3, tussen het woord « Konings » en het woord « de » de volgende zinsnede invoegen :

«, en voor zover de handhaving ervan niet vereist is voor het verdere verloop van het opsporingsonderzoek of het gerechtelijk onderzoek, »;

B) § 4 doen vervallen.

Verantwoording

A) De vraag, ook gesteld door de Raad van State, rijst of het niet overdreven is om gebruikmaking van de procedure bepaald in de artikelen 28octies en 61sexies verplicht te stellen wanneer het beslag langer duurt dan dertig dagen.

Zo zou het immers kunnen dat de behoeften van het opsporings-onderzoek of het gerechtelijk onderzoek vereisen dat het beslag op het voertuig gehandhaafd blijft. Dat is overigens de uitleg die gegeven wordt in de memorie van toelichting van het voorontwerp dat behandeld wordt in het voornoemde advies 40.434/2, dat door de afdeling wetgeving van de Raad van State is uitgebracht.

Het amendement wil tegemoetkomen aan deze kritiek en in het belang van het onderzoek het beslagen goed in zijn oorspronkelijke staat behouden, voor zover dit nodig zou kunnen zijn.

B) Zoals bij artikel 28 van het ontwerp betreft deze paragraaf de bevoegdheid van de politierechtbank inzake inbeslagname bij niet-verzekerde voertuigen. Dergelijke uitzonderingsbevoegdheid is strijdig met het gelijkheidsbeginsel, zoals aangegeven door de Raad van State.

Nr. 125 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 33)

Art. 33

Het 2° van het voorgestelde artikel 24 van de wet van 21 november 1989 betreffende de verplichte aansprakelijkheidsverzekering inzake motorrijtuigen, vervangen als volgt :

« 2° voor zover de dader eigenaar is van het voertuig, de verbeurdverklaring ervan bevelen. Er kan tevens tot verbeurdverklaring worden overgegaan indien de dader onbekend blijft. »

Verantwoording

Bij het 2° wordt de mogelijkheid geboden om de verbeurdverklaring van het voertuig te bevelen « ook wanneer het geen eigendom is van de veroordeelde ».

Die bepaling doet volgens de Raad van State problemen rijzen. Het is immers van tweeën één :

— ofwel heeft de eigenaar van het voertuig geen enkel strafbaar feit gepleegd. Dat is bijvoorbeeld het geval wanneer zijn voertuig gestolen is. In dat geval moet zijn voertuig terugbezorgd worden aan hem of aan zijn verzekeraarsmaatschappij en mag het niet verbeurd worden verklaard;

— soit le propriétaire est soupçonné d'avoir commis l'infraction prévue à l'article 22 de la loi. Dans ce cas, il doit être poursuivi, avoir la possibilité de se défendre et, le cas échéant, être condamné, la confiscation faisant partie de la condamnation. S'il est acquitté ou si le parquet n'a pas pris la peine de le poursuivre, le véhicule doit lui être restitué.

En outre, comme l'a décidé la Cour d'arbitrage dans son arrêt 162/2001 du 19 décembre 2001, autoriser la confiscation d'un bien sans permettre à son propriétaire d'établir qu'il est étranger à l'infraction et d'obtenir la restitution de son bien, viole les articles 10 et 11 de la Constitution en ce que l'on établit une discrimination par rapport à l'article 42 du Code pénal, qui exige que la chose saisie appartienne au condamné.

En outre, ce n'est pas témoigner d'un souci de bonne administration et de simplification administrative bien conçue, ni d'une grande efficacité procédurale que d'obliger le citoyen propriétaire non coupable d'avoir à faire chaque fois valoir ses droits dans une procédure judiciaire lorsqu'un tiers a commis avec son véhicule un fait punissable visé à l'article 22.

N° 126 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 35)

Art. 35

À l'article 37^{quater} proposé du Code pénal, inséré par la loi du 27 avril 2002, apporter les modifications suivantes :

A) compléter l'alinéa 1er du 2° par ce qui suit :

«*Dans les six mois suivant la publication au Moniteur belge de l'arrêté royal qui a fixé ces règles, cet arrêté est confirmé par la loi.*»

B) compléter le 4° par ce qui suit :

«*Dans les six mois suivant la publication au Moniteur belge de l'arrêté royal qui a fixé ces règles, cet arrêté est confirmé par la loi.*»

Justification

A) et B) Les principes applicables en matière de délégation de compétence au Roi ont été rappelés par la section de législation dans les termes suivants dans l'avis 38.703/1/V, donné le 6 septembre 2005, sur un avant-projet de loi «relative aux marchés publics et à certains marchés de travaux, de fourniture et de services» :

— ofwel wordt de eigenaar verdacht van het plegen van het strafbaar feit bedoeld in artikel 22 van de wet. In dat geval moet hij vervolgd worden, moet hij de gelegenheid krijgen om zich te verdedigen en moet hij, in voorkomend geval, veroordeeld worden, waarbij de verbeurdverklaring een onderdeel van de veroordeling kan zijn. Als hij vrijgesproken wordt of als het parket niet de moeite heeft gedaan om hem te vervolgen, moet het voertuig aan hem worden terugbezorgd.

Zoals het Arbitragehof beslist heeft in zijn arrest 162/2001 van 19 december 2001, houdt het creëren van de mogelijkheid om een goed verbeurd te verklaren zonder aan de eigenaar ervan de mogelijkheid te bieden aan te tonen dat hij met het strafbaar feit niets te maken heeft en de teruggave van zijn goed te verkrijgen, bovendien een schending in van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, doordat aldus een verschillende behandeling wordt ingevoerd ten opzichte van artikel 42 van het Strafwetboek, waarin geëist wordt dat de in beslag genomen zaak aan de veroordeelde toebehoort.

Het getuigt bovendien niet van goed bestuur of van degelijke administratieve vereenvoudiging noch van goede proceseconomie om de onschuldige burger-eigenaar te verplichten telkens zijn rechten te moeten doen gelden in een gerechtelijke procedure wanneer een derde met zijn voertuig een strafbaar feit genoemd in artikel 22 begaat.

Nr. 126 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 35)

Art. 35

In het voorgestelde artikel 37^{quater} van het Strafwetboek, ingevoegd door de wet van 27 april 2002, de volgende wijzigingen aanbrengen :

A) het eerste lid van het 2° aanvullen als volgt :

«*Binnen de zes maanden nadat het Koninklijk Besluit dat deze regels heeft bepaald is gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad, wordt dit besluit bekrachtigd bij wet.*»

B) het 4° aanvullen als volgt :

«*Binnen de zes maanden nadat het Koninklijk Besluit dat deze regels heeft bepaald is gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad, wordt dit besluit bekrachtigd bij wet.*»

Verantwoording

A) en B) De beginselen die van toepassing zijn inzake delegatie van bevoegdheid aan de Koning zijn door de afdeling wetgeving in de volgende bewoordingen in herinnering gebracht in advies 38.703/1/V gegeven op 6 september 2005, over een voorontwerp van wet «houdende overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten».

« En ce qui concerne la délégation de compétences au Roi, il y a lieu de rappeler les principes qui régissent les relations entre le pouvoir législatif et le pouvoir exécutif. Conformément à ces principes, les choix politiques essentiels doivent être fixés par le pouvoir législatif, mais le soin d'arrêter les modalités de leur mise en œuvre peut être laissé au pouvoir exécutif. Dans des matières que la Constitution réserve à la loi, la possibilité pour le législateur de déléguer des compétences au Roi est plus restreinte : dans ces matières, le législateur doit en effet définir avec une précision suffisante une délégation éventuelle et la délégation ne peut en principe concerner que l'exécution de mesures dont les éléments essentiels ont été fixés au préalable par le législateur. »

Dans certaines circonstances exceptionnelles, le législateur peut laisser au Roi le soin de fixer des éléments même essentiels à condition que cette habilitation soit explicite et sans équivoque et que les mesures prises par le Roi soient examinées par le pouvoir législatif dans un délai relativement court, fixé dans la loi d'habilitation (*cf.* Cour d'arbitrage, 16 mars 2005, n° 57/2005, considérant B.8.2).

Il est recommandé de faire de même en l'occurrence : en faisant confirmer larrêté royal par le parlement dans les six mois, on couvre la délégation étendue au Roi.

N° 127 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 36)

Art. 36

Au 5°, qui remplace le § 3, alinéa 2, de l'article 37quinquies du Code pénal, ajouter un alinéa rédigé comme suit :

« Lorsque le condamné refuse de signer, il est procédé conformément à l'alinéa premier du paragraphe suivant. »

Justification

Il y a lieu, ainsi que le Conseil d'État le fait remarquer à juste titre, de prévoir une solution applicable au cas où le condamné refuse de signer la convention en question. L'article 37ter, § 3, alinéa 1er, du Code pénal prévoit certes qu'une peine de travail ne peut être prononcée que du consentement de l'intéressé. Il se pourrait néanmoins qu'une fois condamné à une peine de travail, l'intéressé cesse de faire preuve de collaboration. L'avant-projet de loi devrait envisager ce cas.

C'est pourquoi le présent amendement prévoit l'application de la même procédure que celle applicable lorsque le condamné n'effectue pas sa peine de travail ou ne l'effectue que partiellement après signature.

« In verband met de delegatie van bevoegdheden aan de Koning, dient herinnerd te worden aan de beginselen die de verhouding tussen de wetgevende en de uitvoerende macht regelen. Overeenkomstig die beginselen dienen de essentiële beleidskeuzen door de wetgevende macht te worden vastgesteld, maar mag de nadere uitwerking ervan aan de uitvoerende macht worden overgelaten. In aangelegenheden die de Grondwet aan de wet voorbehoudt, is de mogelijkheid voor de wetgever om bevoegdheden aan de Koning te delegeren beperkt: in die aangelegenheden moet de wetgever een eventuele machting voldoende nauwkeurig omschrijven, en mag de delegatie in beginsel slechts betrekking hebben op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de wetgever zijn vastgesteld. »

In bepaalde uitzonderlijke gevallen mag de wetgever de vaststelling van zelfs essentiële elementen aan de Koning overlaten, mits die machting uitdrukkelijk en ondubbelzinnig is en de door de Koning genomen maatregelen door de wetgevende macht worden onderzocht binnen een relatief korte termijn, vastgesteld in de machtingswet (zie Arbitragehof, 16 maart 2005, nr. 57/2005, overw. B.8.2).

Het verdient aanbeveling dit ook te doen in dergelijk geval: door binnen de zes maand het parlement het Koninklijk Besluit te laten bekraftigen wordt de verregaande delegatie aan de Koning gedekt.

Nr. 127 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 36)

Art. 36

Aan het 5°, dat het tweede lid van paragraaf 3 van artikel 37quinquies van het Strafwetboek vervangt, een lid toevoegen, luidende :

« Wanneer de veroordeelde weigert te ondertekenen, wordt gehandeld overeenkomstig het eerste lid van de volgende paragraaf. »

Verantwoording

Er moet, zoals de Raad van State terecht opmerkt, worden voorzien in een oplossing voor het geval de veroordeelde weigert de betrokken overeenkomst te ondertekenen. In artikel 37ter, § 3, eerste lid, van het Strafwetboek staat weliswaar dat een werkstraf alleen kan worden uitgesproken indien de betrokkenen daarmee heeft ingestemd, maar het is mogelijk dat de betrokkenen, zodra hij veroordeeld is tot een werkstraf, niet langer meewerkt. In het voorontwerp van wet moet met dat geval rekening worden gehouden.

Daarom voorziet het amendement dat dezelfde procedure wordt gevolgd als die van toepassing wanneer de veroordeelde zijn werkstraf niet of slechts gedeeltelijk uitoefent na de ondertekening.

N° 128 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 37)

Art. 37

Au § 1^{er}bis, alinéa 4, de l'article 216ter du Code d'instruction criminelle proposé au 3°, entre le mot «général» et le mot «l'assistant», insérer les mots «ou en cas de refus de la part de l'auteur de signer la convention visée à l'alinéa précédent».

Justification

Il y a lieu, ainsi que le Conseil d'État le fait remarquer à juste titre, de prévoir une solution applicable au cas où le condamné refuse de signer la convention en question. L'article 37ter, § 3, alinéa 1er, du Code pénal prévoit certes qu'une peine de travail ne peut être prononcée que du consentement de l'intéressé. Il se pourrait néanmoins qu'une fois condamné à une peine de travail, l'intéressé cesse de faire preuve de collaboration. L'avant-projet de loi devrait envisager ce cas.

C'est pourquoi le présent amendement prévoit l'application de la même procédure que celle applicable lorsque le condamné n'effectue pas sa peine de travail ou ne l'effectue que partiellement après signature.

N° 129 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 40)

Art. 40

À l'article 40, qui insère deux alinéas nouveaux à l'article 18 de la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux, des délinquants d'habitude et des auteurs de certains délits sexuels, remplacé par la loi du 1er juillet 1964, apporter les modifications suivantes :

A) dans la phrase liminaire, remplacer les mots «l'alinéa suivant» par les mots «les alinéas suivants»;

B) compléter l'alinéa 2 nouveau par ce qui suit :

«*Dans les six mois suivant la publication au Moniteur belge de l'arrêté royal qui a fixé ces règles, cet arrêté est confirmé par la loi.*»

Justification

A) On ajoute non pas un, mais deux alinéas.

B) Les principes applicables en matière de délégation de compétence au Roi ont été rappelés par la section de législation dans les termes suivants dans l'avis 38.703/1/V, donné le

Nr. 128 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 37)

Art. 37

In het 3°, dat § 1bis van artikel 216ter van het Strafwetboek vervangt, tussen het woord «uitgevoerd» en het woord «meldt» de zinsnede «of de dader weigert de in het vorig lid bedoelde overeenkomst te ondertekenen,» invoegen.

Verantwoording

Er moet, zoals de Raad van State terecht opmerkt, worden voorzien in een oplossing voor het geval dat de veroordeelde weigert de betrokken overeenkomst te ondertekenen. In artikel 37ter, § 3, eerste lid, van het Strafwetboek staat weliswaar dat een werkstraf alleen kan worden uitgesproken indien de betrokkenen daarmee heeft ingestemd, maar het is mogelijk dat de betrokkenen, zodra hij veroordeeld is tot een werkstraf, niet langer meewerkt. In het voorontwerp van wet moet met dat geval rekening worden gehouden.

Daarom voorziet het amendement dat dezelfde procedure wordt gevolgd als die van toepassing wanneer de veroordeelde zijn werkstraf niet of slechts gedeeltelijk uitoefent na de ondertekening.

Nr. 129 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 40)

Art. 40

In artikel 40, dat twee nieuwe leden invoegt in artikel 18 van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen, gewoontemisdadigers en plegers van bepaalde seksuele feiten, vervangen door de wet van 1 juli 1964, volgende wijzigingen aanbrengen :

A) in de aanhef de woorden «het volgende lid» vervangen door de woorden «de volgende leden»;

B) de volgende zinsnede toevoegen aan het nieuw ontworpen tweede lid :

«*Binnen de zes maanden nadat het Koninklijk Besluit dat deze regels heeft bepaald is gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad, wordt dit besluit bekraftigd bij wet.*»

Verantwoording

A) er wordt niet één, maar twee leden toegevoegd.

B) De beginselen die van toepassing zijn inzake delegatie van bevoegdheid aan de Koning zijn door de afdeling wetgeving in de volgende bewoordingen in herinnering gebracht in advies 38.703/

6 septembre 2005, sur un avant-projet de loi « relative aux marchés publics et à certains marchés de travaux, de fourniture et de services » :

« En ce qui concerne la délégation de compétences au Roi, il y a lieu de rappeler les principes qui régissent les relations entre le pouvoir législatif et le pouvoir exécutif. Conformément à ces principes, les choix politiques essentiels doivent être fixés par le pouvoir législatif, mais le soin d'arrêter les modalités de leur mise en œuvre peut être laissé au pouvoir exécutif. Dans des matières que la Constitution réserve à la loi, la possibilité pour le législateur de déléguer des compétences au Roi est plus restreinte : dans ces matières, le législateur doit en effet définir avec une précision suffisante une délégation éventuelle et la délégation ne peut en principe concerner que l'exécution de mesures dont les éléments essentiels ont été fixés au préalable par le législateur. ».

Dans certaines circonstances exceptionnelles, le législateur peut laisser au Roi le soin de fixer des éléments même essentiels à condition que cette habilitation soit explicite et sans équivoque et que les mesures prises par le Roi soient examinées par le pouvoir législatif dans un délai relativement court, fixé dans la loi d'habilitation (*cf.* Cour d'arbitrage, 16 mars 2005, n° 57/2005, considérant B.8.2).

Il est recommandé de faire de même en l'occurrence : en faisant confirmer l'arrêté royal par le parlement dans les six mois, on couvre la délégation étendue au Roi.

N° 130 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 83)

Art. 83

Supprimer la dernière phrase du dernier alinéa de l'article 326bis du Code judiciaire.

Justification

Un membre du ministère public peut, sans son consentement et sans devoir recourir à une nomination nouvelle, être détaché par le procureur général afin d'exercer ses fonctions auprès d'une autre juridiction du ressort de la même cour d'appel.

Le Conseil d'État avait fait remarquer, à propos de l'avant-projet, que l'article 326bis, dernier alinéa, en projet, prévoyait le détachement dans le ressort d'une autre cour d'appel, sans que le consentement soit exigé.

Actuellement, pour les détachements autres que celui d'un magistrat du ministère public spécialisé en application des peines, l'article 326, § 7, du Code judiciaire exige bien le consentement de l'intéressé, sauf si la continuité du service public est manifestement en péril, mais cette manière de procéder doit rester l'exception absolue car elle ralentit le cours de la procédure au poste d'origine.

I/V gegeven op 6 september 2005, over een voorontwerp van wet « houdende overheidsopdrachten en bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten » :

« In verband met de delegatie van bevoegdheden aan de Koning, dient herinnerd te worden aan de beginselen die de verhouding tussen de wetgevende en de uitvoerende macht regelen. Overeenkomstig die beginselen dienen de essentiële beleidskeuzen door de wetgevende macht te worden vastgesteld, maar mag de nadere uitwerking ervan aan de uitvoerende macht worden overgelaten. In aangelegenheden die de Grondwet aan de wet voorbehoudt, is de mogelijkheid voor de wetgever om bevoegdheden aan de Koning te delegeren beperkt: in die aangelegenheden moet de wetgever een eventuele machting voldoende nauwkeurig omschrijven, en mag de delegatie in beginsel slechts betrekking hebben op de tenutvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen voorafgaandelijk door de wetgever zijn vastgesteld. ».

In bepaalde uitzonderlijke gevallen mag de wetgever de vaststelling van zelfs essentiële elementen aan de Koning overlaten, mits die machting uitdrukkelijk en ondubbelzinnig is en de door de Koning genomen maatregelen door de wetgevende macht worden onderzocht binnen een relatief korte termijn, vastgesteld in de machtingswet (zie Arbitragehof, 16 maart 2005, nr. 57/2005, overw. B.8.2).

Het verdient aanbeveling dit ook te doen in dergelijk geval: door binnen de zes maand het parlement het koninklijk besluit te laten bekraftigen wordt de verregaande delegatie aan de Koning gedeekt.

Nr. 130 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 83)

Art. 83

De laatste zin van het laatste lid van het voorgestelde artikel 326bis van het Gerechtelijk Wetboek doen vervallen.

Verantwoording

Een lid van het openbaar ministerie kan, zonder zijn instemming en zonder dat daarvoor een nieuwe benoeming vereist is, door de procureur-generaal gedetacheerd worden om zijn ambt uit te oefenen bij een ander rechtscollege van het rechtsgebied van hetzelfde hof van beroep.

De Raad van State had over het voorontwerp opgemerkt dat het ontworpen artikel 326bis, laatste lid, voorziet in detachering in het rechtsgebied van een ander hof van beroep, zonder dat de instemming vereist is.

Nu wordt wel in artikel 326, § 7, van het Gerechtelijk Wetboek, voor andere detacheringen dan die van een magistraat van het openbaar ministerie gespecialiseerd in strafuitvoering, de instemming van de betrokkenen vereist, tenzij wanneer de continuïteit van de openbare dienst kennelijk in gevaar is, doch deze manier van handelen dient de absolute uitzondering te zijn vermits zij op de oorspronkelijke post een vertraging van de rechtsgang doet ontstaan.

En prévoyant également une telle réglementation pour compléter le cadre du tribunal de l'application des peines, qui est quand même un tribunal d'exception, on généralise la désertion obligatoire au sein du ministère public.

N° 131 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 80)

Art. 80

Supprimer cet article.

Justification

Il s'agit d'une modification technique qui résulte de l'amendement subsidiaire précédent.

N° 132 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 79)

Art. 79

Supprimer cet article.

Justification

Les tribunaux de première instance sont déjà confrontés actuellement à un arriéré très important. Il y a donc peu de chances qu'un juge du même ressort « consent » simplement à exercer auprès du tribunal de l'application des peines une mission qui sera indubitablement à temps plein.

En outre, cette mesure risque de ralentir encore davantage, pour le justiciable, la procédure en cours devant une juridiction du siège : l'examen de sa cause devra être pris en charge par un autre juge.

Une telle mesure est néfaste à une bonne administration de la justice.

La nouvelle loi ne peut pas porter atteinte aux cadres des tribunaux.

N° 133 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 50)

Art. 50

À l'article 38bis proposé de la loi du 20 juillet 1990 relative à la détention préventive, ajouter l'alinéa suivant :

« Dans les six mois suivant la publication au Moniteur belge de l'arrêté royal qui a fixé ces règles, cet arrêté est confirmé par la loi. »

Door dergelijke regeling ook te voorzien voor het bemannen van een uitzonderingsrechtbank die de strafuitvoeringsrechtbank toch is, veralgemeent men de verplichte vaandelvlucht bij het openbaar ministerie.

Nr. 131 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 80)

Art. 80

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Technische wijziging gelet op het voorgaande subsidiair amendement.

Nr. 132 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 79)

Art. 79

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

De achterstand bij de rechtbanken van eerste aanleg is nu reeds zeer groot. De kans dat een rechter in hetzelfde rechtsgebied zomaar zal « toestemmen » om een ongetwijfeld voltijdse taak in te vullen bij de strafuitvoeringsrechtbank is dus klein.

Bovendien dreigt deze maatregel voor de rechtzoekende die een procedure lopen heeft voor de zetel voor nog meer vertraging te zorgen : de behandeling van zijn zaak zal door een andere rechter moeten overgenomen worden.

Dit is nefast voor een goede rechtsbedeling.

De kaders in de rechtbanken mogen door deze nieuwe wet niet aangestast worden

Nr. 133 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 50)

Art. 50

Aan het voorgestelde artikel 38bis van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechting is het volgende lid toevoegen :

« Binnen de zes maanden nadat het koninklijk besluit dat deze regels heeft bepaald is gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad, wordt dit besluit bekraftigd bij wet. »

Justification	Verantwoording
<p>Les structures de concertation créées ont plus qu'un rôle purement consultatif: elles évaluent le fonctionnement du système. En laissant au Roi le soin de fixer leur composition et leur fonctionnement, on lui donne un pouvoir d'exécution excessif, qui appartient en fait au législateur.</p> <p>Dès lors, il y a lieu, en ce qui concerne la délégation de compétences au Roi, de rappeler les principes qui régissent les relations entre le pouvoir législatif et le pouvoir exécutif. Conformément à ces principes, les choix politiques essentiels doivent être fixés par le pouvoir législatif, mais le soin d'arrêter les modalités de leur mise en œuvre peut être laissé au pouvoir exécutif. Dans des matières que la Constitution réserve à la loi, la possibilité pour le législateur de déléguer des compétences au Roi est plus restreinte : dans ces matières, le législateur doit en effet définir avec une précision suffisante une délégation éventuelle et la délégation ne peut en principe concerner que l'exécution de mesures dont les éléments essentiels ont été fixés au préalable par le législateur.</p> <p>Dans certaines circonstances exceptionnelles, le législateur peut laisser au Roi le soin de fixer des éléments même essentiels à condition que cette habilitation soit explicite et sans équivoque et que les mesures prises par le Roi soient examinées par le pouvoir législatif dans un délai relativement court, fixé dans la loi d'habilitation (<i>cf. Cour d'arbitrage, 16 mars 2005, n° 57/2005, considérant B.8.2.</i>)</p> <p>Il est recommandé de faire de même en l'occurrence : en faisant confirmer l'arrêté royal par le parlement dans les six mois, on couvre la délégation étendue au Roi.</p>	<p>De in het leven geroepen overlegstructuren hebben meer dan een louter adviserende rol: zij evalueren de werking van het systeem. Door de samenstelling en de werking te laten bepalen door de Koning wordt hem een te verregaande uitvoeringsbevoegdheid gegeven die eigenlijk toekomt aan de Wetgever.</p> <p>In dergelijk geval moet in verband met de delegatie van bevoegdheden aan de Koning, herinnerd worden aan de beginselen die de verhouding tussen de wetgevende en de uitvoerende macht regelen. Overeenkomstig die beginselen dienen de essentiële beleidskeuzen door de wetgevende macht te worden vastgesteld, maar mag de nadere uitwerking ervan aan de uitvoerende macht worden overgelaten. In aangelegenheden die de Grondwet aan de wet voorbehoudt, is de mogelijkheid voor de wetgever om bevoegdheden aan de Koning te delegeren beperkt: in die aangelegenheden moet de wetgever een eventuele machting voldoende nauwkeurig omschrijven, en mag de delegatie in beginsel slechts betrekking hebben op de tenutvoerlegging van maatregelen waarvan de essentiële elementen vooraf door de wetgever zijn vastgesteld.</p> <p>In bepaalde uitzonderlijke gevallen mag de wetgever de vaststelling van zelfs essentiële elementen aan de Koning overlaten, mits die machting uitdrukkelijk en ondubbelzinnig is en de door de Koning genomen maatregelen door de wetgevende macht worden onderzocht binnen een relatief korte termijn, vastgesteld in de machtingswet (zie Arbitragehof, 16 maart 2005, nr. 57/2005, overw. B.8.2).</p> <p>Het verdient aanbeveling dit ook te doen in dergelijk geval: door binnen de zes maand het parlement het koninklijk besluit te laten bekraftigen wordt de verregaande delegatie aan de Koning gedeekt.</p>
N° 134 DE M. HUGO VANDENBERGHE	Nr. 134 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE
(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 42)	(Subsidiair amendement op amendement nr. 42)
Art. 42	Art. 42
<p>Au 2° de cet article, compléter le dernier alinéa par la phrase suivante :</p> <p>«<i>Dans l'exercice de cette mission, l'assistant de justice est tenu au secret professionnel visé à l'article 458 du Code pénal.</i>»</p>	<p>In het 2°, het laatste lid aanvullen als volgt :</p> <p>«<i>De justitieassistent is bij het vervullen van deze taak gebonden door het beroepsgeheim bedoeld bij artikel 458 van het Strafwetboek.</i>»</p>
Justification	Verantwoording
<p>La personne «qui assurera la tutelle médicale», visée à l'article 42, point 1), première phrase, sera, selon toute vraisemblance, un médecin. Il importe de vérifier si la communication du rapport sur le déroulement de la tutelle médicale à la commission de défense sociale ainsi qu'à l'assistant de justice, prévue à l'article 42, point 1), deuxième phrase, ne pose pas de problème sous l'angle du secret médical.</p> <p>Il ressort de l'article 458 du Code pénal qu'il ne saurait y avoir de violation du secret médical lorsque des révélations sont faites dans les cas admis par la loi, et lorsque les personnes auxquelles sont communiquées les données médicales sont elles-mêmes tenues au secret professionnel (voir en ce sens l'arrêt du Conseil d'État, Muret, n° 34 523 du 23 mars 1990). Cette dernière condition est remplie dans le chef des membres de la commission</p>	<p>De persoon «die zal instaan voor de geneeskundige voogdij», bedoeld in artikel 42, punt 1), eerste zin, zal naar alle waarschijnlijkheid een geneesheer zijn. Er moet worden nagegaan of het overzenden van het verslag over het verloop van de geneeskundige voogdij aan de commissie tot bescherming van de maatschappij en aan de justitieassistent, zoals bepaald in artikel 42, punt 1), tweede zin, geen probleem doet rijzen uit het oogpunt van het medisch geheim.</p> <p>Uit artikel 458 van het Strafwetboek blijkt dat het medisch geheim niet geschonden wordt wanneer zaken kenbaar worden gemaakt in gevallen waarin zulks toegestaan is bij de wet, en wanneer de personen aan wie de geneeskundige gegevens worden meegedeeld zelf gehouden zijn tot het beroepsgeheim (zie in die zin arrest Raad van State, Muret, nr. 34 523 van 23 maart 1990). Die laatste voorwaarde is vervuld wat betreft de leden van de</p>

de défense sociale, qui ont la qualité de magistrat, d'avocat ou de médecin (article 12 de la loi du 9 avril 1930 de défense sociale à l'égard des anormaux, des délinquants d'habitude et des auteurs de certains délits sexuels.).

Il n'en va toutefois pas de même pour l'assistant de justice, de sorte que la protection des données médicales est compromise. C'est pourquoi on suit dans l'amendement l'avis du Conseil d'État.

N° 135 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 96)

Art. 96

À cet article, qui modifie l'article 52bis de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, à la prise en charge des mineurs ayant commis un fait qualifié infraction et à la réparation du dommage causé par ce fait, remplacer les mots «article 52quater, alinéas 7 et 8» par les mots «article 52quater, alinéas 7, 8 et 9».

Justification

Cette modification vise à donner suite à la critique du Conseil d'État. En effet, comme le nouvel article 52quater contient une procédure de recours spécifique, il y a lieu d'exclure l'application du délai normal de la procédure préparatoire.

Dans l'exposé des motifs, le gouvernement reconnaît également la nécessité d'ajouter cette référence (discussion relative à l'article 87 d'alors, p. 52, doc. 2761/001 : «En outre, suite à l'avis du Conseil d'État, il y a également lieu de renvoyer à l'alinéa 5 actuel, qui devient l'alinéa 9.»).

N° 136 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 98)

Art. 98

Supprimer cet article.

Justification

Il s'agit en l'espèce d'un article qui pourrait peut-être contenir des dispositions transversales en matière de compétences. Quoi qu'il en soit, il n'est pas indiqué d'intégrer de telles dispositions dans une loi portant des dispositions diverses sans qu'un débat politique sérieux ou une audition de spécialistes n'ait eu lieu.

En effet, selon le Conseil d'État, la question se pose de savoir si les règles relatives aux conditions de sortie des mineurs placés dans une section fermée d'une institution communautaire publique de protection de la jeunesse relèvent de la compétence de l'État fédéral ou des communautés.

commissie tot bescherming van de maatschappij, die magistraat, advocaat of geneesheer zijn (artikel 12 van de wet van 9 april 1930 tot bescherming van de maatschappij tegen abnormalen, gevoontemisdadigers en plegers van bepaalde seksuele strafbare feiten.).

Voor de justitieassistent geldt dit evenwel niet, zodat de bescherming van de geneeskundige gegevens op het spel staat. Daarom wordt het advies van de Raad van State gevuld en het één en ander gespeculeerd.

Nr. 135 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 96)

Art. 96

In dit artikel, dat artikel 52bis van de Wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, het ten laste nemen van minderjarigen die een als misdrijf omschreven feit hebben gepleegd en het herstel van de door dit feit veroorzaakte schade wijzigt, de woorden «zevende en achtste lid» vervangen door de woorden «zevende, achtste en negende lid».

Verantwoording

Deze wijziging komt tegemoet aan de kritiek van de Raad van State. Immers, vermits het nieuwe artikel 52quater een eigen beroepsprocedure bevat dient de toepassing van de gewone termijn van voorbereidende rechtspleging te worden uitgesloten.

In de toelichting geeft de regering ook toe dat deze verwijzing dient te worden toegevoegd (besprekking bij toen nog) artikel 87, blz. 52, stuk 2761/001 : «Bovendien dient, in navolging van het advies van de Raad van State, tevens te worden verwezen naar het huidige vijfde lid, dat het negende lid wordt.»

Nr. 136 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 98)

Art. 98

Dit artikel doen vervallen.

Verantwoording

Het betreft hier een artikel dat mogelijkwijs bevoegdhedsoverschrijdende bepalingen bevat. Het is alleszins tegenaangewezen dergelijke bepalingen te regelen in een wet diverse bepalingen, zonder dat een ernstig politiek debat of een hoorzitting van specialisten heeft plaatsgevonden. De Raad schrijft immers het volgende :

«De vraag rijst of de bepalingen betreffende de voorwaarden waaronder in een gesloten afdeling van een openbare gemeenschapsinstelling voor jeugdbescherming geplaatste minderjarigen de instelling mogen verlaten, vallen onder de bevoegdheid van de federale Staat of van de gemeenschappen.

Le Conseil d'État n'a pu approfondir, dans le bref délai imparti, cette question particulièrement délicate, qui se pose en outre dans un avant-projet de loi comptant cent cinquante-trois articles.

Dans l'avis 20.661/2, donné le 22 avril 1991, sur un avant-projet devenu la loi du 30 juin 1994 complétant les articles 52*quater* et 53, alinéa 3, de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, modifiée par la loi du 2 février 1994, et y insérant un article 100*bis* et la loi du 2 février 1994 modifiant la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse, le Conseil d'État a estimé ce qui suit :

« La Communauté flamande s'est opposée à cette disposition qui a été ajoutée en cours de concertation. Elle est à rapprocher du nouvel article 52*quater*, alinéa 2, que l'article 16 en projet tend à insérer. Aux termes de cette disposition, le juge de la jeunesse peut aussi interdire temporairement toute sortie de l'établissement de placement, pour les nécessités de l'instruction ou pour des raisons de sécurité publique. »

N° 137 DE M. HUGO VANDENBERGHE

(Amendement subsidiaire à l'amendement n° 107)

Art. 107

Supprimer le chiffre « 98 ».

Justification

Il s'agit d'une adaptation technique à l'amendement subsidiaire visant à supprimer cet article.

De Raad van State heeft binnen de korte voorgeschreven termijn deze bijzonder delicate aangelegenheid niet nader kunnen onderzoeken, een aangelegenheid die bovendien aan bod komt in een voorontwerp van wet dat honderd drieënvijftig artikelen telt. ».

In advies 20.661/2, gegeven op 22 april 1991, over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 30 juni 1994 tot aanvulling van de artikelen 52*quater* en 53, derde lid, van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, gewijzigd bij de wet van 2 februari 1994 en tot invoeging van een artikel 100*bis* in dezelfde wet, en tot de wet van 2 februari 1994 tot wijziging van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, heeft de Raad van State het volgende geoordeeld :

« De Vlaamse Gemeenschap heeft zich verzet tegen die bepaling die tijdens het overleg is ingevoegd. Ze dient in verband te worden gebracht met het nieuwe artikel 52*quater*, tweede lid, dat het ontworpen artikel 16 in het ontwerp wil invoegen. Luidens die bepaling kan de jeugdrechtster ook tijdelijk verbieden de instelling waar de minderjarige geplaatst is te verlaten wegens de eisen van het onderzoek of om redenen van openbare veiligheid.

Nr. 137 VAN DE HEER HUGO VANDENBERGHE

(Subsidiair amendement op amendement nr. 107)

Art. 107

Het cijfer « 98 » doen vervallen.

Verantwoording

Technische aanpassing aan het subsidiair amendement tot schrapping van dit artikel.

Hugo VANDENBERGHE.